

RAFEIRO OF ALENTEJO
(Rafeiro do Alentejo)

Wersja polska : Czerwiec 2010

POCHODZENIE : Portugalia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA : 04.11.2008.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies stróżujący i obrońca stad.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Seksja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Uważa się, że pies ten jest potomkiem molosów z Bliskiego Wschodu. Za względu na siłę i odwagę były one hodowane przez plemiona, zajmujące się hodowlą zwierząt. Znaczenie psów było nie do przecenienia.

Gdy zaczęły się sezonowe wędrówki stad z nizin w góry, rola psów jeszcze wzrosła. W drodze na zwierzęta czyhało wiele niebezpieczeństw, stadom towarzyszyły więc zawsze duże psy. W ten sposób rozprzestrzeniły się one po znacznym obszarze. Tak wyjaśnić można występowanie potężnego psa na równinach Alentejo. Od końca XIX wieku nosi on nazwę rafeiro de Alentejo.

WRAŻENIE OGÓLNE : Pies potężnych rozmiarów, wiejskiego typu, mocny, rozumny i spokojny. Profil głowy trochę wypukły, a sylwetka lekko wydłużona – długość tułowia nieco większa od wysokości w kłębie.

WAŻNE PROPORCJE: Tułów prostokątny; wysokość w kłębie nieco mniejsza od długości. Szerokość czaszki i długość głowy w proporcji 1 do 2, a długość kufy do długości czaszki w proporcji 2 do 3. Głębokość klatki piersiowej powinna wynosić nieco mniej, niż połowę wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT : Doskonały stróż gospodarstwa wiejskiego lub posiadłości, przydatny w pilnowaniu stad zwierząt gospodarskich, szczególnie czujny w nocy; gdy pilnuje, nie ma z nim żartów. Ma wyraz pewny siebie i łagodny, ani agresywny, ani niepewny.

GŁOWA : Duża, nawet masywna, proporcjonalna do wielkości psa, najszersza w tylnej części czaszki, węższa i mniej wypukła w przedniej. Linie profilu umiarkowanie rozbieżne.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Szeroka, zaokrąglona zarówno w osi podłużnej, jak i poprzecznej. Łuki brwiowe słabo wyrażone, podobnie jak i guz potyliczny. Wyraźne mięśnie po bokach czaszki.

Stop : Niezbyt wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Owalny, z końcem lekko opadającym, czarny, o otwartych nozdrzach.

Kufa: Grzbiet nosa prosty, na przekroju wysklepiony. Szeroka i głęboka u nasady, zwęża się w kierunku nosa; krótsza od mózgowiczaszki.

Wargi : Czarne, z przodu zaokrąglone, zachodzące na siebie, równe, średniej grubości, z profilu linia dolna warg zaokrąglona.

Uzębienie : Mocne, dobrze rozwinięte, zgryz nożycowy, dopuszczalny cęgowy.

Policzki : Trochę wykształcone, mięśnie szczęk dobrze rozwinięte.

Oczy : Małe, owalne, osadzone prawie u podstawy czoła, brązowe (pożądane ciemne); powieki ciemno pigmentowane, zwarte i przylegające do gałki ocznej, o łagodnym wyrazie.

Uszy : Średnio wysoko osadzone, mało ruchliwe, sfałdowane, wiszące. Małe, wąskie u nasady, o długości równej lub nieco większej od szerokości, na końcach zaokrąglone. Także przy pobudzeniu są sfałdowane pionowo, podniesione u podstawy.

SZYJA : Dobrze osadzona na łopatkach, prosta, mocna, krótka; długie, pojedyncze, równe podgardle, proporcjonalne do wielkości psa.

TUŁÓW: Mocny, dobrze umięśniony, nieco dłuższy niż wysokość w kłębie, pojemny.

Linia górna : Prosta, prawie równa, dopuszczalny nieznaczny spadek od przodu ku tyłowi.

Kłęb : Mało wyraźny, płynnie przechodzący w szyję.

Grzbiet : Zasadniczo poziomy, nieznacznie opadający.

Lędźwie : Średniej długości, proste i szerokie, dobrze umięśnione.

Zad: Lekko opadający, średniej długości, szerokie i dobrze umięśnione, odpowiednio do masy psa.

Klatka piersiowa: Szeroka, głęboka, sięga łokcia lub nieco poniżej.

Przedpiersie : Szerokie, ale niezbyt wyraźne.

Żebra : Dobrze wysklepione, ułożone trochę skośnie ku tyłowi.

Linia dolna i brzuch: Mostek niemal poziomy, brzuch stanowi przedłużenie linii dolnej mostka, nie jest podciągnięty.

OGON : Osadzony średnio wysoko, na przedłużeniu linii zadu. Gruby u nasady, na końcu może być lekko zawinięty, ale niezbyt mocno, długi. W spoczynku wiszący, sięga przynajmniej stawu skokowego, a możliwie niżej. W akcji wznosi się i zawija, ale nie tak, by leżał na grzbiecie.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Mocne, szeroko rozstawione, oglądane z przodu i z boku proste.

Łopátka : Mocna, średniej długości, dobrze wykształcona i umięśniona, kąt w stawie barkowym około 105°.

Ramię : Mocne, średniej długości, skośnie ustawione i dobrze umięśnione.

Łokcie : Przylegające do tułowia, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz, kąt w stawie łokciowym pomiędzy 130° i 135°.

Podramię : Pionowe, długie, mocne i dobrze umięśnione.

Nadgarstek : Mocny, dobrze wykształcony.

Śródreżce : Średniej długości, mocne, lekko nachylone.

Łapa : Palce mocne, zwarte, wysklepione (nie płaskie), pazury mocne, barwy odpowiedniej do umaszczenia, opuszki mocne i twarde.

KOŃCZYNY TYLNE :

Mocne, szeroko rozstawione, oglądane z tyłu i z boku proste.

Uda : Długie, szerokie, mocno umięśnione, ale nie przebudowane mięśniami. Kąt w stawie biodrowym około 105°.

Staw kolanowy: Mocny, nie wykręcony na zewnątrz, kąt pomiędzy 125° a 130°.

Podudzie : Mocne, umiarkowanie skośne i średniej długości, dobrze umięśnione.

Staw skokowy : Mocny, suchy, średnio wysoki, kąt około 140°.

Śródstopie : Mocne, średniej długości, lekko nachylone, mogą występować pojedyncze lub podwójne wilcze pazury.

Łapa: Palce mocne, zwarte, wysklepione (nie płaskie), pazury mocne, barwy odpowiedniej do umaszczenia, opuszki mocne i twarde.

CHODY: Ciężkie, powolne, lekko toczące.

SKÓRA : Gruba, raczej przylegająca, wewnętrzne błony śluzowe częściowo lub całkowicie pigmentowane na czarno, zewnętrzne – całkowicie pigmentowane.

SZATA

SIERŚĆ : Krótka lub średniej długości, ta druga preferowana, prosta, gęsta, równo rozłożona na całym ciele, także między palcami.

MAŚĆ : Czarna, wilczasta, płowa i żółta, z pręgowaniem lub bez, zawsze z białymi znaczeniami, albo łaciata w tych kolorach.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie :

Psy: 66-74 cm.

Suki: 64-70 cm.

Waga :

Psy: 45-60 kg.

Suki: 35-50 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

- Zachowanie : Lęklivość.
- Wygląd : Zła kondycja, wychudzenie lub otyłość.
- Kufa : Długa, wąska, lekko łukowaty grzbiet nosa, nos prosty.
- Linia grzbietu : Karpiowata lub łukowata.
- Zad : Długi, zbyt spadzisty, wąski.
- Ogon : Osadzony wysoko lub nisko.
- Kończyny: Iksowate lub zbyt szerokie z przodu, złe kątownanie, miękkie śródreżca.
- Łapy: Nieproporcjonalne do wielkości psa, płaskie lub zajęcze.
- Sierść: W złej kondycji, długa, szorstka lub falista.

WADY DUŻE :

- Wrażenie ogólne : Budowa lekka lub limfatyczna.
- Głowa : Nieproporcjonalna do wielkości, mała, wyraźny stop, czaszka wąska i płaska, linie profile równoległe.
- Oczy : Jasne, nie owalne, skośne, luźne powieki.
- Uszy : Duże, zaokrąglone, nie sfałdowane, nie wiszące, przycięte.
- Szyja: Brak podgardla, podgardle zbyt obfite lub podwójne.
- Klatka piersiowa : Wąska, żebra płaskie.
- Ogon: Zakręcony w spoczynku, z haczykiem na końcu, krótki, przycięty.
- Błony śluzowe: Zewnętrzne błony: wargi, powieki i nos nie całkiem pigmentowane.
- Wysokość : Pies mniejszy niż 66 i większy niż 75 cm, suka mniejsza niż 64 i większa niż 71 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Zachowanie : Agresja lub wyraźna lęklivość.
- Brak typu.
- Wrażenie ogólne : Budowa bardzo lekka lub bardzo limfatyczna.
- Głowa : Bardzo wąska i lekka.
- Kufa : Zbyt długa, wypukły profil.
- Uzębienie : Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Oczy: Zbyt jasne, różnokształtne i różnobarwne.
- Uszy : całkiem źle osadzone, bardzo duże i okrągłe.
- Ogon: Wrodzony brak.
- Błony śluzowe : Kompletny brak pigmentacji warg i nosa.
- Sierść : Zbyt krótka.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.